

γραφεί την 12 'Απριλίου "Λέγε-
ται ότι η Κύπρος προσηνέχθη εις
την 'Ελλάδα", την δὲ τηλεγραφί-
κως διαβιβασθεῖσαν ἐκφράσιν τῆς
ἐν γυνωμοσύνῃς ἡμῶν ἐπὶ τῇ
πίστευσει ταύτῃ οἰαζέσεται, ὅ-
τι ἐσημαίνεν αἰτησιν ἐνώσεως αὐ-
τόβουλου, καὶ ὅτι ἐπὶ τὸ πείσμα
τοῦ σεβαστοῦ παντὶ Κυπρίῳ ὑ-
πουργείῳ τῶν Φιλελευθέρων!

Τί ὃ ἂν εἴποι τις περὶ τοῦ ἐτέ-
ρου φάσματος τῶν ἀνδρῶν πού-
των—τῆς προπαγάνδας τῆς 'Ελ-
ληνικῆς, ἣν ἐπλασαν ἀπὸ τῆς πρώ-
της σιγῆς ἅμα ὡς ἡ τότε εὐγε-
νὴς Ἀντιπολίτευσις ἐζήτησε λό-
γον παρὰ τῶν δωροφορησάντων
τῇ ἀδελφῇ Κύπρῳ τοῖς βελτίστοις
ἡμῖν τουτουσὶν ἀνδράς διὰ τὰς
ἀγχαρείας, τὰς χειροπέδας, τὸν
νόμον τῆς ἐξορίας κλπ. κλπ;

'Αλλὰ, ἔξοχώτατε, ὅταν ἡ φο-
ρὰ τῶν πραγμάτων ἠνάγκασε τέ-
λος Ὑμᾶς νὰ ὁμολογήσητε ὅτι ὑ-
πάρχει καὶ τὶ κοινὸν μεταξὺ ἡ-
μῶν καὶ τῶν κατοίκων τοῦ 'Ελλη-
νικοῦ βασιλείου (γλῶσσα καὶ θρη-
σκεία), ὅταν ἡ φορὰ τῶν πραγ-
μάτων ἠνάγκασεν Ὑμᾶς προσέτι
νὰ ἐκτομίσητε τὴν ἰδέαν ὅτι συμ-
παθεῖτε εἰς τὰ αἰσθήματα ἡμῶν,
ὅταν ὡς ἐκ περισσοῦ [ἐντελῶς ἐκ
περισσοῦ, βεβαιώητε] μᾶς πλη-
ροφορήτε ὅτι καὶ ὁ ἀγγλικὸς λαὸς
συμπαθεῖ "πρὸς τοὺς ἀνὰ πᾶσαν
τὴν γῆν ἐισπαρμένους Ἀγγλο-
Σάξωνας" καὶ εὐρίσκητε φυσικώτα-
τον τὸ πρᾶγμα, ὅταν εὐρίσκητε
ἐπίσης φυσικωτάτην τὴν συμπά-
θειαν τοῦ ἀγγλ. λαοῦ, ἣν ἐξεδή-
λωσεν ἐπὶ τῇ συμφορᾷ τῶν ἀδελ-
φῶν του Ἀμερικανῶν, διατί διςχυ-
ρίσθητε, ἀξιοῦντες καὶ νὰ πισεν-
θῇτε, ὅτι διὰ νὰ ὑπάρχωσι καὶ παρ'
ἡμῖν αὐτοὶ οὗτοι οἱ δεσμοί, οὓς
ἐμπνέει ἡ κοινότης τῆς θρησκείας,
τῆς γλώσσης, τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων,
ἐχρειάζοντο προπαγάνδῃ καὶ τα-
ραχῶν ἡγέται; "Ὅταν τὸ φυσικὸν
τοῦτο αἰσθημὶ δὲν ἡδυνήθησαν
νὰ ψυχράνωσι τόσοι λυσσαλέοι
πόλεμοι καὶ Οὐασινγκτόνες καὶ Ἀλα-
βάμια παρ' ἄλλῃ τινὶ ἔθνει [τῇ
'Ὑμετέρῃ], διατί ἐφαντάσθητε ὅτι
ἐχρειάζοντο προπαγάνδῃ διὰ νὰ
δημιουργήσωσιν αὐτὸ [τὸ "φυσι-
κὸν" αἰσθημὶ παρ' ἡμῖν, παρ' οἷς,
ἀντὶ προηγουμένων ἐχθρικωτά-
των, ὑπάρχουσι βοήθειαι γενναί-
όταται σχετικῶς πρὸς τὰ μέσα τοῦ
'Ελλ. βασιλείου ἐν ἡμέραις πονη-
ραῖς πολὺ πρὸ τῆς καθόδου Ὑμῶν,
καὶ οὐδὲν, ἀπολύτως οὐδὲν, ἐχθρι-
κὸν προηγούμενον ὑπῆρξεν ἀπὸ

τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους με-
χρι σήμερον;

(ἔπεται συνέχεια)

NICOSIA 5-11-81

Dear Sir,

I take the liberty of addressing
to you a few lines, hoping that you
will be kind enough to insert them
in your newspaper. I think they
will draw the general attention,
because the things about which I
am going to speak interest, more
or less, every body.

Sometime ago His Lordship the
Archbishop of Cyprus, had commu-
nicated to His Excellency the High
Commissioner, that fever made ter-
rible ravages in Kythrea, and that
it would be advisable to send there
a Government physician, to attend
the poor who could not afford to
bring a physician from Nicosia.

His Excellency had the kindness
to send a physician to Kythrea,
but with what orders the doctor
was sent, we do not know. We have
only learnt that the physician went
to Kythrea and stopped near Hairabet
Effendi's house. That he asked to
see the poor suffering people. That
when they came the doctor asked
from what parish they were. And
that his only attendance consisted
in taking down the name of the
parish of the patients. Having done
this, he went to the parish of Saint
Andronikos and asked to see those
of the patients who were poor;
but when he asked the name of
their parish and learnt that it was
the parish of Saint. Andronikos,
he said that he had already seen
the patients of that parish, and
that he could not see them again.
Having mounted again, he went
to Harlakiotissa, and asked to see
the poor patients of that parish.
He was conducted to the house of
a poor suffering fellow, but when
he went into the house, the first
thing he looked at were the walls
of the room and not the patient.
Then turning to some people who
went with him, told them, through
his interpreter, that he had orders
to attend those patients only, whose
moveable and immovable property
was under ten copper piastres!!
As there were none who had
not something worth more than
ten copper piastres, the physician
returned to Nicosia and left the
patients as they were. These facts
we have learnt from different peo-
ple, and we believe them to be
true. Should it not be so, we should
be glad to be informed of that.

On the 3rd instant at 4 o'clock
p. m. His Excellency the High
Commissioner held a reception at
the Konak. The reception was not
a splendid one the Hellenes having
stood aloof even from the Konak.
In the large square before the Ko-
nak there were some Turks, and
here and there some Turkish
women. If we except the few Hel-
lenes peasants, who chanced to be
there, having come to sell some
locusts eggs, and three or four
young Hellenic Gentlemen, there
were no Hellenes at all. As we
noticed only four Cypriot Hellenic
Gentlemen visited His Excellency
and these four had their reasons
of so doing, as some people told

me. One of them is a shoemaker
to His Excellency the High Com-
missioner, another an hotel keeper
and the other two contractors and
proprietors of the diligence run-
ning between Nicosia and Larnaca.
We have been informed that the
Hellenes Cypriots did not go to
the reception in order to show their
dissatisfaction. We hope that His
Excellency will be persuaded, that
public opinion is against him, and
that the dissatisfaction is not parti-
al but general. And we think that
it would be much more pleasant
for him, if he would inquire into
the grievances of the people, and
bring a remedy to them. Her Most
Gracious Majesty the Queen Her-
self would feel very miserable, if
Her British subjects were dissatis-
fied with Her.

We hear that a certain inferior
clerk to the Government, a man of
the name of Ongley, has said that
if it were in his power, he would
hang all the Cypriot Hellenes for
not having visited the High Com-
missioner. Of course, we do not
pay any attention to the insipid
words of such idiots, but we think
a government clerk ought to be
more discreet in his words, and
not to express such foolish ideas
which though considered ridicu-
lous by every reasonable man
might make some people think that
these ideas come from High Offi-
cials, and in such a case a hatred
might spring up against all Go-
vernment Officials.

I have the honor to be

Your obedient servant
Veridions.

To the Editor of "Alethia"

Limassol.

P. S. We hear from Kerynia that
Mrs Scott. Stevenson, the Commis-
sioner's wife beat a prisoner so se-
verely that the man swooned.
We should be much obliged if
some one would inform us whe-
ther there is a prison regulation,
allowing the Commissioner's wife
to beat the prisoners, and if not,
to what punishment are liable those
who commit such misdemeanour.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Διὰ τοῦ παρελθόντος ἀγροπλ. ἀ-
φίκετο ἐν ταῦθα ἔξ' Ἀγγλίας ὁ κ. Gar-
field, ὑπάλληλος ἐν τῇ ὑπουρ-
γείῳ τῶν Ἀποικίων, ὅστις μετέβη
ἀμέσως εἰς Λευκωσίαν ἀγνοοῦμεν
ὅποιος ὁ σκοπὸς τῆς εἰς Κύπρον
ἀφίξεως τοῦ ὑπουργικοῦ ταύτου
ὑπαλλήλου.

Τὴν νύκτα τοῦ παρελθόντος Σαβ-
βάτου ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἔβρεχεν
ἐν τοῖς μέρεσιν ἡμῶν, ἐπὶ δὲ τοῦ
Ὀλύμπου κατέπεσον οὐκ ὀλίγαι
χιόνες, αἵτινες καὶ ἐκώλυσαν τὴν
ἐξακολούθησιν τῶν βροχῶν, λίαν
ἀναγκαίαν διὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην.

Κατ' αὐτὰς παρουσιάζονται
πρὸς τὸν Μ. Ἀρμοστήν οἱ πρόε-
δροι τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ
τῶν διαφόρων μερῶν τῆς νήσου
Ἀρχιερεῖς καὶ λοιποὶ ἀπεσταλμένοι,

μέλλοντες νὰ παραστήσωσι τῇ Α.
'Εξ. τὰς αἰτήσεις τοῦ λαοῦ καὶ τὰ
μέσα τῆς θεραπείας τῶν κακῶς ἐ-
χόντων. Οἱ ἀπεσταλμένοι οὗτοι,
φέροντες παγκύριον χαρα-
κτῆρα, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θέλου-
σιν ἀναγνωρισθῇ ὑπὸ τῆς Α. 'Εξ.

Μετὰφρασις τῆς ἐν τῇ ἡγουμένῳ φύλ-
λῳ δημοσιευθείσης ἀγγλικῆς ἐπιστολῆς.
How far your eyes may pierce I cannot tell
Striving to better off we may what is well.
SHAKESPEARE.

Φίλτατε Κύριε,

'Επιθυμῶν νὰ σᾶς διαφωτίσω, ἐπὶ
τινῶν ἀντικειμένων, σᾶς ἀπευθύω τὴν ἐπι-
στολὴν ταύτην, ἵνα σᾶς δείξω πόσον σφάλ-
λετε ἐξακολουθοῦντες νὰ μᾶς ζηλιζήτε
μετὰ παράπονά σας ἐναντίον τῶν ἱκανῶν
καλῶν Κυρίων, οἵτινες σᾶς διοικοῦσι
ἐναντίον τῆς παρούσης καταστάσεως
τῶν πραγμάτων. Βεβαίως, δὲν δὰ σᾶς δια-
ψεύσω (παρατηρήσατε τὰς εὐγενεῖς ἐκ-
φράσεις μου, Κύριε, καὶ μνησθεῖτε αὐτὰς
ἐὰν δύνασθε) καθ' ὅλα, διότι δὲν ἔχω τὸν
ἀναγκαῖον καιρὸν ὅπως κάμω τοῦτο.

Καλὰ λοιπὸν, ἄς ἀρχίσω ἀπὸ ἐν-
τῶν σπουδαιότερων σας παραπόνων [ὅπως
σᾶς ἀρέσκει νὰ τὰ ὀνομάζητε]. Λέγετε ὅτι
τὰ μέλη σας ἐν τῇ Νομοθετικῇ Συμφο-
ρᾷ δὲν ἔχουσι καθόλου δικαίωμα. Πα-
ρατηρήσατε, Κύριε, τοῦτο εἶναι ἁπλῆ
ραμὲν ψεύδος. [Τοῦτο εἶναι ἐκφρασις
τοῦ συρμοῦ τὴν ὁποίαν οἱ Ἀγγλοὶ μετα-
χειρίζονται ἐν Κύπρῳ]. Δὲν ἔχουσι τὰ
ἐντόπια μέλη σας τὸ δικαίωμα νὰ κάθην-
ται ἐν τῇ Συμβουλίῃ; Καλὰ, καὶ τί περισ-
σότερον θέλουσι; Βεβαίως οὐδέν. Τοῦτο
εἶναι ἀρκετώτατον. Καὶ ὅμως ἔχουσι πολ-
λὰ ἄλλα δικαίωμα. π. χ. ἔχουσι τὸ
δικαίωμα τῆς ψηφοφορίας. Ἀλλὰ θὰ εἰ-
πῇτε ὅτι ἔχουσι πάντοτε τὴν μειονοψηφί-
αν, (διότι τὰ ἐπὶ τῇ μετὰ τὴν Συμβουλίου
εἶναι πολυαριθμότερα) καὶ ὅτι δὲν δύναται
νὰ ἐμποδίσωσι τοὺς ἐπιζημίους τῇ τό-
πῳ νόμους. Καὶ τί γνωρίζουσι περὶ νό-
μων; Γνωρίζουσι περισσότερον ἀπὸ τοὺς
Ἀγγλοὺς ἀξιοματικούς οἱ ὁποῖοι ἐσπού-
δασαν εἰς τὰς κρατικὰς σχολὰς τῆς
'Αγγλίας; Λέγετε ἐπίσης ὅτι ἔπρεπε νὰ
ἔχωσι τὸ δικαίωμα νὰ προτείνωσι νόμους.
ἄστία ἰδέα τῆς ὀντί! Ἀλλὰ, φίλτατέ μοι
Κύριε, ἐὰν ἡδυνάτο ποτε νὰ ἔχωσι τὴν
πλειονοψηφίαν καὶ ἐὰν ἔχον τὸ δικαίωμα
νὰ προτείνωσι νόμους, τί θὰ ἐγένοντο οἱ
μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως;

Δὲν ἡδύναντο νὰ εἰπωσιν ὅτι ὁ Ἀρμο-
στής λαμβάνει πολλὰ κατ' ἔτος; Καὶ πό-
σα λαμβάνει; Μόνον £ 5000 κατ' ἔτος,
ἀκριβῶς ὅσα λαμβάνει ὁ πρωθυπουργὸς
τῆς Ἀγγλίας, καὶ μικρὸν ποσὸν, £ 1200
κατ' ἔτος διὰ.....λησμονῇ τώρα διὰ τί,
ἀλλὰ βεβαίως διὰ πολὺ καλὸν σκοπὸν.
Ὑποδίστω διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ νοσοκομεῖα
κτλ.

Δὲν ἡδύναντο νὰ εἰπωσιν ὅτι πολλὰ
χρήματα ἀπαταλῶνται ματαίως διὰ τοὺς
μηχανικούς, οἱ ὅποιοι ἐκτελεῖν τὰς δημό-
σιας ἐργας; π. χ. τὸ.....δὲν ἀνθυμῶμαι
ἀκριβῶς τί ἐκάμην, ἀλλὰ βεβαίως ἐκά-
μην πολλὰ πράγματα.

Δὲν ἠδύνατο νὰ εἰπωσιν ὅτι πολλὰ χρήματα δαπανῶνται ματαίως εἰς Ὑπουργοὺς καὶ Ὑφυπουργοὺς Παιδείας; Καὶ νὰ παυαίησιν τὴν πρόοδον ἢ ὅποια ἤρχισεν ἀφ' οὗτου ὁ Αἰδέσιμος Σπένσερ ἐγένετο δεκτὸς μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας νὰ ἐπιθεωρῇ καὶ νὰ προσάγει τὰ ἐντόπια σχολεῖα ὡς εἰς τοὺς ἀρχαίους ἢ γλαυκῶπις Ἀθηναῖς ἐπροσάγει τὰ γράμματα;

Δὲν ἠδύνατο νὰ εἰπωσιν ὅτι εἰς διὰ τῆς εἰναι ἀρκετὸς εἰς ἐκάστην ἐπαρχίαν καὶ ὅτι δὲν χρειάζομεθα δύο; Καὶ δὲν θὰ ἦν τὸ τριούκηνισφαιλμένον, ἀφοῦ καὶ τὴν ἀκόμῃ ὑπὸ τὴν ὑπάρχοντι δύο διακίται εἰς ἐκάστην ἐπαρχίαν, ὑπάρχει τόση ἐργασία ὡς τινὲς τῶν γυναικῶν, τῶν διοικητῶν ἀναγκάζονται νὰ βοηθῶσι τοὺς συζύγους των, τιμωροῦσαι τὸν λαὸν γυνυθοκοποῦσαι αὐτὸν διότι κτυπῶσι τοὺς σκύλους των, διότι περιπατοῦσιν εἰς τὸν ἴδιον δρόμον καὶ διότι διαπράττουν τόσα παρόμοια ἐγκλήματα;

Καλὰ, Κύριε Ἐκδότα, ἐλπίζω, ἀπέδειξε ὅτι τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον πρέπει νὰ μείνῃ ὡς εἶναι. Ἡ ἀλλαγὴ δὲν εἶναι καλὴ. Παρατηρήσατε τί εἶπεν ὁ Γουίλλιαμ (Σακσπείρος).

Προσπαθοῦντες νὰ καλλιεργήσωμεν, πολλάκις χαλοῦμεν ὅτι εἶναι καλόν.

Ὡς δὲν πρέπει νὰ προσπαθῇτε διὰ καλλίτερον, διὰ νὰ μὴ πάθητε χειρότερα.

Θὰ σὰς ἀπεδείκνυν ὅτι ὅλα πρέπει νὰ μείνωσιν ὅπως εἶναι· ἀλλ' ἐγὼ σπουδαίαν τιμὴν ἐργασίαν — ὁ φίλος μου Τόμκινς ἤλθε καὶ θὰ δροσισθῶν μὲ ὡλίγον ζῦδον — ὥς πρέπει νὰ σταματήσω ἐδῶ.

Χαίρετε, Κύριε Ἐκδότα
Ὑποτελὴς ὡμῶν θεράπων,
Jim.

Υ. Γ. Ἐλασμοίησα νὰ σὰς εἰπῶ ὅτι ὁ φίλος μου ὁ ἐκδότης τοῦ "Κυπριακοῦ Ἀντιμοδείτου" ἠδεύει πολὺ ὑπὸ τῶν Κυπρίων σας. Τὸν ὠνόμασαν γὰρ δαρον. Τοῦτο δὲν εἶναι εὐγενὲς, Κύριε.

τὰ στοιχεῖα

[Ἦσαν] Οὕτω μεμιγμένα ἐν αὐτῷ ὥστε ἡ Φύσις ἠδύνατο νὰ ἐγερθῇ

Καὶ νὰ εἴτῃ εἰς ὅλον τὸν κόσμον ἡ τὸν ἀνθρώπου.

Δὲν πειράζει ἂν ἤλλαξε, τώρα, Δύνασθε νὰ εἰπῇτε,

τὰ στοιχεῖα

(εἶναι) οὕτω μεμιγμένα ἐν αὐτῷ ὥστε ἡ Φύσις δύναται νὰ ἐγερθῇ.

Καὶ νὰ εἴτῃ εἰς τὸν κόσμον εἶναι γὰρ δαρον;

2ον Υ. Β. Ὁ φίλος μου Τόμκινς μὲ ἐληροφόρησεν ὅτι οἱ Κύριοί σας εἶναι τῶσον ἀμαθεῖς ὥστε δὲν γνωρίζουσιν ἀγγλικά! Διὰ τοῦτο παρακάλεσα φίλον μου νὰ Ἐλληνα νὰ μεταφράσῃ τὴν ἐπιστολήν μου Ἐλληναστὶ.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 30 Ὀκτωβρ 1881

Ἐμαθον ἐμπιστευτικῶς ὅτι ἡ Α. Ε. Ἄ. Μ. Ἀρμωστὴς ἀπεσπείλει ὅτι ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῶν Ἀποικιῶν ὑπάρχει τις ἀντιμερῶν κατ' αὐτὸν καὶ διὰ τοῦτο ἀφ' οὗτον ἀπεχώρησεν εἰς Ἀγγλίαν, οὐδεμίαν ἄχρι τοῦδε ἀγγλίαν ἔλαβε περὶ τῶν πραγμάτων τῆς Κύπρου, ὡς τῇ εἶχον ἡ

ποσχεθῇ, οὐδ' ἔγραψαν αὐτῷ τὴν αἰτίαν τῆς καθυστέρησεως τῶν ἀγγλίων τούτων. Ἐρωτώμενος λοιπὸν ὁ Μ. Ἀρμωστὴς, λέγει ἀορίστως ὅτι θὰ γείνη τοῦτο ἢ θὰ γείνη ἐκεῖνο, ἐνῶ ὁ ἴδιος ἀμφιβάλλει περὶ πάντων ἀορίστους καὶ γενικὰς ὑποσχέσεις δίδει, διότι οὐδὲν γινώσκει ἄς καθεύδῃ. Λοιπὸν ὁ δυσυχὴς Κύπριος τὸν ἠδύμον ὕπνον καὶ εἰς ἐλπίζῃ ὅτι θὰ ἐξυπνήσῃ ἡμέρα, τινὰ καὶ θὰ ἴδῃ τὰ πάντα μεταβαλλόμενα διὰ τῆς μαγικῆς ράβδου τοῦ Βαλῆ τῆς Βόδου.

Ἰδού καὶ δύο νέα δείγματα οἰκονομικῶν μεταρρυθμίσεων! Τῆς ἐπὶ τῆς ἀκρίδος ἐπιτροπῆς διορισθείσης ὅπως φροντίζῃ περὶ πάντων τῶν διὰ τὴν καταστροφὴν αὐτῆς ἀναγκαιῶν μέτρων, οἷον περὶ τῶν προβλεπόμενων ἐργασιῶν, ὅλκου κλπ, ἀπολείπεται τῇ Κυβερνήσει νὰ προβαίνει εἰς πρόβλεψιν τούτων κατὰ τοὺς ὅρους, οὓς ἡ ἐπιτροπὴ ἠθέλην ἐγκρίνῃ.

Πρὸ τοῦ διορισμοῦ τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ Α. Ε. Ε. εἶχεν ἤδη δώσῃ παραγγελίαν διὰ τὴν πρόβλεψιν τῶν πατίων, ὥς ἐδ' αὐτὸ οὐδεμία ὑπῆρχε θεραπεία· ἀλλὰ διὰ τὰς 150—200 χιλ. τεμαχιῶν ἔϋλων, χρησιμεύοντων ὡς πασσάλων, νομίζω ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ ἐδικαιούτο πληρέστατα νὰ ἐξετάσῃ καὶ ποιήσῃ τὰς δεούσας παρατηρήσεις διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τῆς ἐδόθησαν εἰς αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ κατὰστημα τῶν κκ. Stagni παρὰ τοῦ Ἀρχιμηχανικοῦ κ. Brown πρὸς 30 πασάδες τὸ τεμάχιον, ἐνῶ ἄλλοι ἐν Λευκωσίᾳ προσήνεγκαν αὐτὰ πρὸς 20 πασάδες μόνον καὶ πιθανὸν νὰ εἰδέχοντο καὶ εἰς ὀλιγώτερον, εἰς ἐτίθεντο εἰς μειονοδοσίαν, ὡς συμβαίνει σήμερον μετὰ τὴν ἐργολαβίαν τῶν ἀπαιτουμένων λάκκων πρὸς ταφὴν τῆς ζωητῆς ἀκρίδος. Πιθανόν ὅμως, ἂν ὁ κ. Brown εἶχε φίλον ἐργολάβον τινὰ νεκροθετήν, ὡς τὸν ἐξ Αἰγύπτου ἴσως φίλον του προμηθευτῆ τῆς ξυλείας κ. Stagni, νὰ μὴ ἐβλέπομεν σήμερον τὴν ἐν τοῖς ἐγχωρίοις φύλλοις περὶ τῶν λάκκων εἰδοποίησιν. Ἡ διαφορὰ τῆς τιμῆς διὰ τὰ ρηθέντα ξύλα, ἢ ἐπὶ βαρύνουσα τὸν "πτωχὸν λαὸν τῆς Κύπρου", ὑπερβαίνει τὰς 200 λίρας τετράγωνας!!

Ἰδού καὶ ἕτερον δείγμα τῆς προδότησεως τοῦ εἰσελθῆναι εἰς τὴν οἰκονομικώτεραν διαχειριστικὴν ὁδόν! Ἐν Μόρφειδρὸν πρὸς εὐκολίαν τῶν γεωργῶν ἀποθήκη, ὅπως φέρωσιν εἰς αὐτὴν ὅσα καὶ ἀκρίδων συναθροίσωσιν ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐκείνῃ ὑπὲρ νὰ φέρωσι ταῦτα εἰς Λευκωσίαν. Καὶ ἡ ἐξέλιξις ἐμαθὼν μετὰ τινος θετικότητος, ἢ ἐκ δευτέρου ἀπαρθητικῆς ἤδη καὶ ἡ εὐρισμένη παρὰ τινος χωρικοῦ ποσότητος ὡς ἀνέχεται εἰς 1000—1200 ὀκμόνον, καθόσον οἱ χωρικοὶ ἀπασχολοῦνται νῦν ἐν ἄλλαις σπουδαιοτέrais ἀγροτικαῖς ἀσχολίαις. Ἐνῶ λοιπὸν ἠδύνατο, ἀναβλῆθῃ ἡ παραλαβὴ ἐν ταφίαις ὅταν συναθροισθῇ μεγαλειτέρα ποσότης, ἢ διοικητῆς Λευκωσίας μετὰ τινος διερμηνέως καὶ σωρὸν ἀπασκευῶν καὶ ἐπίπλων μετὰ ἐκείσε διὰ τὸν ἐνταφιασμὸν τοῦ ἐντελὸς τοῦ ποσού ἢ μεταβάσει τοῦ δι' αὐτὴν στοιχέει εἰς τοὺς φορολογουμένους. Κυπρίους ἂν τῶν 15, οὐδὲν δὲ γίνεται παρατήρησις, διότι μεταβαίνει πρὸς αὐτὸν

κῶς διὰ σπουδαίαν ἐργασίαν! ἂν δὲ αὕτη δὲν ἐξίλῃ τὸν κόπον καὶ παρηγορηθῇ ὁ διοικητὴς διασκέδαζεν ἐπὶ τινος ἡμέρας ἐν τῇ κυνηγεσίᾳ, ὡς συχνάκις συμβαίνει τοῦτο, οὐδεὶς αἰτεῖ τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ μὴ τε τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δύναται νὰ ὑποπτεύσῃ ποτὲ ὅτι κατασπαταλῶνται ἐν ὅλῃ τῇ νήσῳ παρὰ τῶν διαφόρων διοικητῶν οὐσιώδεις ποσότητες δαπάνης τοῦ πτωχοῦ γεωργού!!

Ὁ πολλὰ ἐπεκάμενος.

Λευκωσίᾳ τῇ 25 [6 Νοεμβρίου 1881.

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἡ Α. Ε. ὁ Μέγας τῆς Νήσου Ἀρμωστὴς στρατηγὸς Σὶρ Ροβέρτος Βίδδωλφ, ἱππότης τοῦ Λουτροῦ κτλ. κτλ. ἰδέχθη ἐπισκέψεις ἐν τῷ σεραγίῳ κατὰ τὴν τετάρτην ὥραν μετὰ μεσημβρίαν.

Ἐξῶθεν τοῦ Σεραγίου Ὁθωμανοὶ τινες ἀναμεμιγμένοι μετ' Ὁθωμανίδας κεκαλυμμένοι μετὰ λευκὰ σινδόνα παρίζαντο ὁ πωσοῦν γραφικὸν θέαμα.

Μεταξὺ αὐτῶν ἦσαν καὶ χωρικοὶ τινες Χριστιανοί, οἵτινες εἶχον φέρει ἀνὰ ἀκρίδων εἰς τὴν παρὰ τὸ Σεράγιον ἀποθήκην. Παρατηρήσαμεν ὅτι ἐκτὸς τριῶν ἢ τεσσάρων νεανίσκων, δὲν ὑπῆρχον ἄλλοι Χριστιανοί. Περὶ τὴν 3. 40 ὁ Ἀρμωστὴς ἐφθασεν ἐφίππος. Συνώδεον δὲ αὐτὸν, τὸ θυγάτριόν του καὶ ἀξιωματικοὶ τινες. Κατόπιν ἠκολούθει ἡ Λαῖδη Βίδδωλφ ἐφ' ἀμάξῃ-μονόπτερον.

Οἱ προσκεκλημένοι εἶχον φθάσῃ ἐνωρίτερον διότι ἀπὸ τὰς 3. 30 δὲν ἴδουεν οὐδένα εἰσερχόμενον εἰς τὸ Σεράγιον.

Κατὰ τὰς 4. 15 ἤρχισαν νὰ ἐξέρχωνται. Πρῶτον ἐξῆλθεν ὁ Ὁθωμανικὸς κληρὸς, κατόπιν οἱ ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ Ὁθωμανοὶ καὶ οἱ Χριστιανοὶ Κύριοι.

Χριστιανὸς παρατηρήσαμεν τέσσαρας μόνον, δύο κατόχους ἀμαξίων, ἕνα ὑποδηματοποιὸν, καὶ ἕνα ξενοδόχον.

Ὁ τελευταῖος ἐβάδιζεν ἡγεμονικῶς τῇ τρόπῃ, ῥίπτων ἑλέμματα περιφρονήσεως ἐπὶ τοῦ ἄχλου καὶ γαυριῶν, διότι ἐπεσκέφθη τὸν ἀνώτατον ἄρχοντα τῆς Κύπρου. Τοιοῦτόν ποτε τοῦλάχιστον ἐξήγησάν τινες τὸν ὑπερήφανον τρόπον τοῦ ἄλλ' ἐγὼ, ὁ εἰς γνωρίζω καλλίτερον τὸν ἄνδρα, εἶμαι ἕτοιμος νὰ ὑποστηρίξω ὅτι ἐφέρεται μετὰ τὸν συνειδητόν του τρόπον, καὶ ὅτι καὶ ὅταν σε βεβίρη ἀκόμῃ τοὺς ξένους εἰς τὸ ξενοδοχεῖόν του ἔχει τὸν ἴδιον ὑπερήφανον τρόπον.

Οἱ Χριστιανοὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ ἰππεύωσιν τὸν Ἀρμωστὴν, ὅπως δεῖξωσι τὴν δυσἀρεσκίαν των. Διὰ τοῦτο οὐδεὶς ἐπεσκέφθη αὐτὸν, ἐκτὸς τῶν ἄνω μνημονευθέντων τεσσάρων Κυρίων, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν εἰς εἶναι ὑποδηματοποιὸς τῆς Α. Ε. ὁ δὲ ἕτερος εἶναι ξενοδόχος, παρὰ τῷ ὁποίῳ τρέφονται οἱ πλείστοι τῶν ἐν Λευκωσίᾳ ἀγγλῶν ὑπάλληλων τῆς Κυβερνήσεως, καὶ οἱ δύο ἕτεροι, εἶναι διευθυνταὶ τῆς ἀμαξοδρομικῆς γραμμῆς Λευκωσίας καὶ Λάρνακος.

Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορά, καθ' ἣν οἱ κάτοικοι ἀρνοῦνται νὰ δεχθῶσι τὴν πρόσκλησιν τῆς Α. Ε. τοῦ Μεγάλου Ἀρμωστοῦ, καὶ νομίζομεν ὅτι αὕτη ἐστὶν πενταμηνία, ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη αὐτῶν ἰσχυρίσθαι ὅτι οὐκ εἰς μερικοὺς ἀγγέλους.

Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι θέλει ἐξετάσει τὰ παρόμοια τῶν κατοίκων καὶ ἰππίζει τὴν ἀναγκαίαν θεραπείαν.

Ὑπάλληλος τις τῆς Κυβερνήσεως, ὁνομαστικῶς ὄνομα εἶπεν ἐν τῷ Ζυθοπωλείῳ τοῦ Κυρίου Μ. Χριστοφίδου ὅτι ἐὰν ἠδύνατο, θὰ ἐκρέμαζεν ὅλους τοὺς Κυπρίους Χριστιανούς, διότι δὲν ἐπεσκέφθησαν τὸν Ἀρμωστὴν. Εἰμὲθα πεπεισμένοι ὅτι ἡ Α. Ε. ἔχει φιλανθρωπικώτερας ἰδέας ἀπὸ τὸν κ. Ὀνόγλεϋ, καὶ ὅτι δὲν θὰ ὑποστῶμεν τὸν δι' ἀγχοῦνης θάνατον. Ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι οἱ Ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως δὲν πρέπει νὰ λέγωσι τοιαῦτα ἰσχυρήσας, διότι τὰ τοιαῦτα ἐρεθίζουν τὸν λαόν, μεγαλοφώνως ἐν Ζυθοπωλείοις κηρυττόμενα.

Ξεν.

Ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Κοιλανίου τῇ 26 Ὀκτωβρίου 1881:

Φρίκην ἀληθῶς ἐμποεῖ τοῖς πᾶσιν ἡ πολυθρύλλητος δίκη τοῦ Μουδίου Κοιλανίου Ἀλῆ Ἐφένδρη. Ἐνῶ οὗτος πρὸ τεσσάρων ἐπορίων μηνῶν κατεμνήσθη εἰς τὴν Διοίκησιν Λεμεσσοῦ ὑπὸ τῶν Ἀζάδων τοῦ Κοιλανίου καὶ ἐκτοτε ἐδικάσθησαν τὰ φανερά ἐγκλήματα τοῦ ἀνδρός καὶ διὰ τὴν κατάχρησιν τοῦ ἐπὶ τοῦ Κοινοσμανοῦ, ὡς καὶ προχθὲς πάλιν σύρεται ὁ Κοινοσμανὸς παρὰ τὰς θύρας τοῦ ἐνταῦθα δικαστηρίου καὶ χωρὶς νὰ ἐνοχληθῇ ὁ πρωτοῦργὸς καταδικάζεται οἱ Ζαπτιέδες! Ἀξίον ἀπορίας τὸ πρᾶγμα ἀφ' ἐτέρου εἶναι ὅτι ὑπὸ τοῦ ἐν Κοιλανίῳ Ἀζά πατῆ Θεοδώρου κατεμνήσθη ὁ αὐτὸς Μουδίου δι' ἰδιαιτέρας ἀναφορᾶς πρὸς τριῶν ἐπορίων μηνῶν, ὀριζούσης τὰς εἰς διάφορα χωρία καταχρήσεις αὐτοῦ καὶ ὥς τώρα ἡ ὑπόθεσις αὕτη σιωπᾷται χωρὶς νὰ προσκαλῇται οὔτε ὁ μὲν οὔτε ὁ δὲ διὰ νὰ ἴδῃ τὴν σπουδαιότητα ταύτης τῆς ὑποθέσεως ἡ Κυβέρνησις. Ἀρά γε αὕτη ἐθεώρησε τὸ πρᾶγμα μικρὸν; ὅχι βεβαίως. Διότι τοιαύτη καταμνήσιν ἢ καταγγελίαν ὑπὸ Ἀζά κατὰ πρόσωπον, ἐπίσημον φέροντος χαρακτῆρα, ὅτι εἰς Λιμνάτιν δηλ. κατὰ τὸν παρελθόντα Μάρτιον ὁ Μουδίου ἤρπασε παρὰ γυναικῶν καὶ ἄλλων 121 γρ. λόγῃ προσίμου ἐνώπιον τῶν ἐκτὶ Ἀζάδων καὶ τὰ ὅποια ἐκρυψεν ἐν σὺντομῇ μέχρι τῆς 27ης παρελθόντος Αὐγούστου ἐλθὼν οὗτος ἐκ Κοιλανίου, ὡς μαρτυροῦμεν ἤδη, μετὰ τοῦ υἱοῦ Μασσοουσῆ ἡ νυκτὸς [φοβηθεὶς ἐκ τῆς καταμνήσεως] ἐπέστρεψε τῇ τότε Μουχτάρῃ Λιμνατίου μίαν λίραν Ἀγγλικήν, κρύφα ἐπειπὼν νὰ τὴν διαμοιράσῃς τοὺς τότε πληρώσαντας αὐτὴν ὡς πρόσμιον, ὑπερ φαίνεται ἐγένετο γνωστὸν καὶ τῇ Ὑποδιοικητῇ ὥς ὁ Μουχτάρης οὗτος διεβεβαίωσεν ἐνώπιον ἀξιωματικῶν ὑποκειμένων, τοιαύτη καταμνήσιν λέγομεν, δὲν εἶναι μικρὸν, καὶ μάστις ὅταν συνοδεύηται ὑπὸ Μαζπατᾶ τῶν Ἀζάδων Λιμνατίου, ὃν ἔχει ἀνὰ χεῖρας ὁ κ. Ὑποδιοικητῆς. Τοιοῦτον δὲ Μαζπατᾶν ἐκαμῶν καὶ οἱ ἐν Δόφῃ ὅτι ἐκεῖ διὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Ὑποδιοικητοῦ ἐξετασθέντος Χ. Χαραλαμπεῖ κατεβροχθίσθησαν φανερά γρ. 32 1) 2). Ἐτοιμοὶ δὲ οἱ ἐν Βενίφῃ Κοιλανίῳ ὅπου ἔφαγε ἀπὸ μὲν τοὺς πρώτους διὰ τοῦ ἐκτὶ Ἀθηνοδώρου Παναδοπούλου γρ. 26 λόγῃ προσίμου καὶ φανερωθέντος καὶ ἀπὸ τοῦ ἐν Κοιλανίῳ Κωστῆ Γαλάκη

Ἀγαθάγγελον Εὐλῖα ἢ Κωστὴν Σολομίνας δι' ἑνὶ ἑκαστῶν του εἰς τοὺς κήπους των γρ. 35 φανερῶτα. Τοιαῦτα λέγομεν εἶναι ἄξια προσοχῆς, διότι ἐξ ὀνυχος τὸν λένοντα διακρίνομεν. Δὲν βιάζομεν διὰ τούτων νὰ τενοχωρήσῃ τὸν ἄνδρα ἢ Κυ-βέρνησις, ἀλλὰ προλαμβάνομεν νὰ εἰπω-μεν ὅτι φειδόμεθα τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ νὰ σύρῃται εἰς τὸν ὀλεθρον ὑπὸ τοιούτων προσώπων ἢ νὰ κωλύονται τὰ συμφέρον-τα αὐτοῦ ὑπὸ τῶν καταχρήσεων ἢ τῆς πεισιδύλου ἀνικανότητος τοῦ Κυβερνητι-κοῦ τοῦτου προσώπου.

••

Μαζπατάδες (μαρτυροῦντες καταχρή-σεις τοῦ Μουδρίου Κοιλανίου γενομένας εἰς χωρίον Λιμνάτι ἢ Λόφου.

Οἱ ὑποφαινόμενοι Ἀζάδες ἢ Μουχτά-ρης Λιμνατίου μαρτυροῦν ὅτι κατὰ τὸν παρελθόντα Μάρτιον ἦλθον ἐνταῦθα ὁ Μουδρὶς Κοιλανίου ἢ ἐπὶ ἡμερῶν ἀπὸ τινος 120 γρ. ὡς Κεζαί. Ἀκολούθως εἰς τὰς 24]5 Σεπτεμβ. ἐφθασεν πάλιν ἐνταῦθα με-τὰ ἑξ ἡμερῶν ἢ ἐπέστρεψε ἢ ἀπὸ χρήματα εἰς τὸν παλαιὸν Μουχτάρην Χριστοφὴν Νι-κολαίου πῶτον τοῦ Μιχαήλ Ἀνιφτου, ὅπως τὰ ἐπιστρέψωσι εἰς τοὺς ἀνθρώ-πους ἀπὸ τοὺς ὁποίους τὰ ἔλαβεν. Ταῦ-τα ὁμολόγησεν ὁ Μουχτάρης ἢ Ἀζάς, ἢ ὑποφαινόμεθα.

τῇ 6 Νοεμβρίου 1881.

Χριστοφῆς Δεκατρεῖς
Χριστοφῆς Νικόλα.
Στυλιανὸς Νικόλα Ἀζάς.
Μιχαήλ Ἀνιφτου Ἀζάς.
(σφραγίς χωρίου.)
Λόφου.

Οἱ ὑποφαινόμενοι Ἀζάδες ἢ Μουχτά-ρης Λόφου φανερώνομεν διὰ τὴν ὑπόθε-σιν τοῦ παιδιοῦ τοῦ Ἀγιάση λεγομένου Ματθαῖος ἅπου ἐπλάκωσεν ἡ πέτρα ἢ ἰ-δόθα εἰδῆσαι εἰς τὸν Μουδρὶν Κοιλανίου ἢ ἦλθε ἢ τὸ ἔκαμε κίσιμ ἢ ἐζήτησε τὸ δικαίωμα του ἢ ἔδωκεν ὁ Βαρνάβας εἰς τὸ χέρι τοῦ Χ. Χαλαμπῆ Λοῖζου ἢ τὰ ἔδωκεν τοῦ Μουδρὶν γρ. 26 εἰκοσι ἔξ καθὼς ἢ τοῦ Ζαπτιέ γρ. 6 ἔξ ὅλα 32 γρ. ἢ διὰ τοῦτο βεβαιούμεν οἱ ὑποφαι-νόμενοι

Χαλαμπίης ἢ Βαρνάβας Ἀζάδες, ἢ Μουχτάρης Δαμιανὸς Χ. Κωνσταντῇ
(σφραγίς Λόφου.)

THE WEATHERCOCK TO HIS MUCH BELOVED FRIENDS.

See, how justly they pursue me!
Do you know the reason why?
Thus mine enemies accuse me?
Because a liar am I
I did to downright damnation
Give for e'er this soul of mine,
And ne'er to just accusation
Ne'er shall I myself confine.

Leaders of the loyal faction
Noble and truly generous crew!
Why do you condemn my action
of having retir'd from you?
No offence to you I've given
For having some money got

For you I have till now striven
But now...I have been bought.

Ah! all ye who defend your land
Ah! ye the true good patriots
Why don't you form a treach'rous band
Why don't you become idiots?
To your true patriotic strife
I will leave you and above
All such noble deeds, in all my life
I will fly for money's love.

Ἀξιδότιμος φίλος ἐκ Λευκωσίας
ἐνθρεσθήθη ν' ἀποστείλῃ ἡμῖν ἐν
μεταφράσει περίληψιν τοῦ ὑπὸ τῆς
Κας Στίβενσον, συμβίας τοῦ ἐν
Κερυνείᾳ Διοικητοῦ κ. Στίβενσον,
δημοσιευθέντος περὶ Κύπρου συγ-
γράμματος της, ἣν περ ἄσμενοι δη-
μοσιεύομεν ἐν τῇ "Ἀληθείᾳ", πε-
πεισμένοι ὅτι θέλομεν εὐχαριστή-
σῃ τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας.

"Our Home in Cyprus." By Mrs.
STEVENSON.

"H EN KYPRU. ΔΙΑΤΡΙΒΗ ΜΑΣ"
ΥΠΟ ΤΗΣ Κας. ΣΤΙΒΕΝΣΟΝ,

Υπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἡ Κυρία Στί-
βενσον ἔγραψε γραφικώτατον ἔργον περὶ
Κύπρου περὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἤκουσαν βι-
βίως οἱ πλείστοι τῶν ἀναγνωστῶν τῆς
"Ἀληθείας", ἀλλ' ὀλίγοι ἐξ αὐτῶν θὰ
ἀνέγνωσαν τὰ ἀριστουργήματα (!) τοῦτοῦ
ἐγγενούς ἀγγλικῆς, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ
θεωρηθῇ ὡς ἐν τῶν κοσμημάτων (!) τῆς
πλουσίας ἀγγλικῆς φιλολογίας.

Περὶ τῆς μεγάλης αὐτοῦ ἀξίας ὅφ' ὁ-
λας τὰς ἐποχὰς θέλουσι κρίνει οἱ ἐντα-
γνῆται τῆς "Ἀληθείας", ἀφ' οὗ τοῖς ἀνα-
γνώστης μέρη τινὰ τοῦ βιβλίου τοῦτου
ἢ τοῖς δέσωμεν σκιογραφίαν τινὰ τοῦ ὁ-
λου.

Ἐν τῇ βιβλίῳ τοῦτῳ ὑπάρχει τὸ
πολλὰ πράγματα ἐνδιαφέροντα, ἢ τὸ
πολλὰ τραγικὰ ἐπισόδια, ὡς πραγ-
ματικῶς θὰ ἐπλουτίζοι [;] ἢ Ἑλληνικῇ
φιλολογία εἰς τὰ ἄλλα διδάγματα ἔργα
προσετίθετο ἢ ὁ μαργαρίτης [;] οὗτος.

Μία ἐκ τῶν πρώτων πληροφοριῶν, ἢ
συνάμα τῶν σπουδαιοτέρων, τὰς ἀσπίδας ἡ
Κυρία αὕτη μᾶς δίδει, εἶναι ὅτι ἀπαντῇ
μεταξὺ τῶν λεμβοχῶν παλαιῶν τινὰ
γνώριμον ἐκ Μελίτης, ὅστις τὴν πληροφο-
ρεῖ ὅτι ὑπάρχει ἐφθονία φαγητοῦ ἢ ὅ-
του ἢ ἐφθονία μικρῶν σκόρδων (Σελ. 21).

Ἐκ τῆς πληροφορίας ταύτης ἕκαστος ἀν-
θίκεν ὅτι τὸ ἔργον τῆς Κυρίας Στίβενσον
θὰ διαπραγματεύηται περὶ τῶν σπουδαι-
στέρων πραγμάτων. Ἀλλ' ἡ ὑπερβολὴ κα-
θίσταται βεβαιότης, ὅταν ἀρχίσῃ νὰ ἰμι-
λῇ περὶ τῶν τρομερῶν μάχων τὰς ἐποχὰς
ὅτι μὴ ἐκείνη ὅτι δὲ ὁ σύζυγός της ὅτι
στῆσεν ἐν τῇ ἁγρίᾳ ταύτῃ τῆς Κί-
πρου. Αἱ μάχαι ἔχονται πάντοτε ἐνταῦθα
ἐν τῇ ἐνδιαφέρον ἢ ἕκαστος εἶναι περισ-
γος νὰ μὴ ὑποτασσῇ τῶν δύο διαμαρτυ-
ρῶν μὲν ὅτι ἐκείνη τῆς μάχης.

Ἡ πρώτη μάχη λαμβάνει χώραν μετα-
ξὺ τῆς Κυρίας Στίβενσον ἢ τῶν...

των. Τὸ πεδὶον τῆς μάχης εἶναι κλίση.

Ἡ Κυρία κοιμᾶται ἀντὶ κωνωπιῶνος
(κουνουπιέρας). Οἰκὼνωπιες κάμνουνσι κατο-
χὴν τῆς κλίνης ἢ δὲ ἐνοοῦσι νὰ παραι-
τήσωνται τὰς θέσεις των. Ἡ Κυρία μάχε-
ται ἐπὶ μίαν ὥραν, πλὴν ἐπὶ τέλους ὑπο-
χωρεῖ, ἡττᾶται, ναι, ἡττᾶται διότι δραπ-
τεῖται ἐκ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ἢ ἐνδύεται.
(Σελ. 10)

Ἀναχωροῦσα ἐκ Λάρνακος διὰ Λευκω-
σίαν, ἡ Κυρία Στίβενσον διατρίχει τρομε-
ρὸν κίνδυνον. Ἐξ ἐκείτης γωνίας ὁρμῶ-
σιν ἐναντίον της ἡμιᾶγριοι κύνες, πηδῶν-
τες μέχρι τοῦ ἐφίππιου. Ὁ σύζυγός της
ἔρχεται εἰς ἐπικουρίαν ἢ διὰ τῆς μάστιγος
διώκει τοὺς κύνας. Πλὴν κατὰ μίαν περί-
εσσαν ὁ κίνδυνος ἦτο τόπου τρομερῶν, ἢ
ἢ ἐπὶ τῆς τῶν κυνῶν τῶν ἁγρίων, ὥστε
ὁ σύζυγός της ἀναγκάζεται νὰ ἀρχίσῃ
ποροβολισμῶν διὰ τῶν πισολῶν των ὅ-
πως τρέψῃ τοὺς ἐναντίους εἰς φυγὴν. (Σελ.
12). Φθάνουσα εἰς Λευκωσίαν, καταλ-
εῖν ἐν τῇ "Army and Navy Hotel". Ζη-
τεῖ λουτρόν, ἀλλ' ὁ ξενοδόχος δὲν φαί-
νεται νὰ ἀννοῇ τί σημαίνει ἡ λέξις λουτρόν.

Ἡ Κυρία Στίβενσον δὲν ἀπαλτᾷζεται.
Αρχίζει ἐρευνῶσα μετὰ τοῦ συζύγου της.
Ἐπὶ τέλους ἀνακαλύπτει σκὰ φηνη τοῦ
ζυμώματος. Ὁ σύζυγός της ζητεῖ νὰ
τὴν λάβῃ, ἀλλ' ὁ ξενοδόχος ἀνδίσταται
τρομερὰ πλὴν ὁ σύζυγός της ὑπερισχύνει
ἢ λαμβάνει τὴν σκὰ φηνη ἐνθραύματι. Καί
ἡ Κυρία κάμνει τὸ λουτρόν της [1] ἢ ἀνα-
παύεται. (Σελ. 18).

Ἐν Λευκωσίᾳ ἡ Κυρία Στίβενσον κάμ-
νει πολλὰς παρατηρήσεις ἀξίας λόγου ἢ
τόσον ἐφθας [;] ὅσον αἱ πληροφορίες τῆς
Α. Ε. περὶ τῶν ἡγετῶν τῶν παραχῶν ἐν
Κύπρῳ.

Παρατηρεῖ ὅτι αἱ μὲ ἀσχημάτιστα
πρόσωπα (sic) γυναῖκες προξενοῦσι μεγά-
λην ἀντίθεσιν μὲ τοὺς γραφικὴν θιανέχον-
τας ἄνδρας, ἢ ὅτι τὸ ἁγριὸν ἦθος των ἢ τὰ
κλέφτικα ἢ τῶν φορέματα τοὺς καθι-
εῶσι γραφικώτερον. (Σελ. 21).

Ὀμιλοῦσα περὶ τῆς ξυλῆς οἰκίας, τὴν
ἐποίει ἐκ τῆς Κερυνείας, μᾶς πληροφορεῖ
ἀπὸ συζύγος της ὑπερβαίνει τὸν Ἡρακλῆα
εἰς τὰς ἀθλούς. Ὁ σύζυγός της ἡδύνα-
το νὰ τελειώσῃ ὁλόκληρον πλευρὰν τῆς
οἰκίας σχεδὸν ἐν μῇ μόνῃ ἡμέρᾳ. (Σελ. 50).

Ἡ περιγραφή τῆς ἐνδυμνίας τῶν γυ-
ναικῶν τῆς Λατίθου εἶναι πραγματικῶς
τελεία [;]. Φοροῦσι κίτρινα ἢ κόκκινα
δουδῆματα, κοτῆς λευκῆς περιεστῆδας,
λευκῆς περιεστῆδας διδμήμας εἰς τὰ
γόνατα κτλ. (Σελ. 56).

Ἐν τῇ αὐτῇ κήρῃ, ὡς πᾶσι γνωστὸν, ἡ Κυ-
ρία Στίβενσον εἶπεν ὅτι ἐπιδύοντο ὁ κ. κ. κ.
νὰ ἢ ἄσπερον σερβίλιν. (Σελ. 57.)

Ἡ Κυρία Στίβενσον αἰσθάνεται ὅτι εἰ-
ναι Κυρία ὄλων, ὅσα ἐπιθυρεῖ ἢ ὅτι δὲν ἔ-
χει τὰς αἰ: τὸν ἀσπίον νὰ ὑπακούῃ. [Σελ.
58.]

[1] Σημ. Παραπομπὴν μάχων κάμνει ἢ
ὁ Δὲν Εὐχάρις εἰς τὰς ἐρευνήσεις του,
ἐπὶ ταῖς κοινὰς ἡγεσίας καὶ ἀσφαλεῖς ἐρε-
τικῶν ἀσπίων. Πᾶς τὸν κοινὸν ἢ λαμβά-
νει ὡς ὁμιλῶν τῇ Κυρία Στίβενσον.

Τοῦτο τὸ ἀνέδειξε γρονθοκοπήσα-
σα τὸν Χίον αὐτὴν, διότι οὗτος ἐκτόπη-
σε τὸν σκύλον του, ἢ διαπράξατο ἄλλας
ἀνδαιρείδας, τὰς ὑποίας ἐφείλετο ἢ κυβέρ-
νησις νὰ ἐξετάσῃ ἀφ' οὗ μάλιστα τὰ φύλλα
ἀνῆγγαλαν τὰς ἀνδαιρείδας τῆς Κυρίας
ταύτης, τῆς ὁποίας τὰ σφάλματα ἐπίθα-
ρύνουσιν ἐν μέρει τὴν Κυβέρνησιν διότι ὁ
σύζυγός της αὐτῆς κατέχει μίαν τῶν σπουδαι-
στέρων Κυβερνητικῶν θέσεων ἐν Κύπρῳ.

Ἡ Κυρία Στίβενσον ὁμιλοῦσα περὶ τῶν
Ζαπτιέδων, μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ὁ σύζυ-
γός της εἶναι πολὺ φιλέλληνας. Ἰδοὺ τί
γράφει. "Οἱ Ἕλληνες ἐρέθησαν τῶν ἁ-
νίκανον νὰ γυμνασθῶσιν, εἶχον τόσον ἄκα-
θάρτους συνήθειας, ἢ ἦσαν τόσον ἀνευθύν-
τοις ἢ ἡλικίᾳς ἰδίας παιδαρχίας ἢ σεβασμοῦ
πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς των, ὥστε ὁ σύ-
ζυγός μου δὲν τοὺς ἐπέτρεπε νὰ καταταχ-
θῶσιν εἰς τὸ σῶμα του, ἢ ὅλοι οἱ ὑπ' αὐ-
τὸν Ζαπτιέδες [ἐκτὸς ἐνός] εἶναι ὀθωμα-
νοί." [Σελ. 78].

Ὀμιλοῦσα περὶ Ρώσων ἡ Κυρία Στί-
βενσον ἐνθουσιάζεται ἢ ὁμιλεῖ ὡς, ἑλλη-
νιστῆς. "Τὸ μίσος των [τῶν ὀθωμανῶν] εἶ-
ναι λίαν ἐξιοπαράτητον. τοὺς θεωροῦ-
σιν ὡς τοὺς θανασίμους ἢ παλαιούς ἐχ-
θρούς των. Ἐκαστος ἔχει ἰδιαιτέραν πρᾶ-
ξιν τῶν σφαγῶν ἢ τῆς ἀπιστίας τῶν μου-
μίων ἐχθρῶν των νὰ διηγηθῇ. Εἶναι πα-
ράξεον νὰ βλέπῃ τις τὸν ἡσυχον, τὸν κοι-
μισμένον Τούρκον, ἐξεγειρόμενον ὅταν ἀνα-
φέρηται τὸ ὄνομα τῆς Ρωσσίας. Νὰ βλέπῃ
τοὺς ἀφθαλμούς του ἀπρόσποτοντας ἢ τὰς
χεῖρας του τρεμοῦσας ἀπὸ ὀργῆν. Τὸν
βαθὺν ἐρεθισμὸν ὅστις διαπερᾷ ὅλον του
τὸ σῶμα εἰς τὸν ἰδιαν τοῦ νὰ ὀδηγηθῇ
ἐναντίον αὐτῶν. Εἶναι ἀδύνατον νὰ ζήσῃ
τις ἐν Ἀνατολῇ ἢ νὰ μὴ συμπαθῇ μὲ τὰ
αἰσθήματά των διότι ὅσον περισσώτερον
πλησίον τῆς Ρωσσίας εἶναι τις τόσον
καλλίτερον βλέπει τὴν σκληρότητα τῶν
πράξεων της ἢ τὴν προδοσίαν τῆς Κυβερ-
νήσεώς της." [Σελ. 80.]

Καὶ ὅμως τινὲς λέγουσιν ὅτι ἡ Ἀγγλο-
—Κυπριακὴ Κυβέρνησις εἶναι πολὺ χει-
ροτέρα τῆς Ρωσσιακῆς. Ἐγὼ, πτωχὸς γέ-
ρων δὲν γνωρίζω κατὰ πόσον ἔχουσι δι-
καιον οἱ λέγοντες τὰ τοιαῦτα.

(ἔπεται συνέχεια)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Τὰ ἐντὸς τοῦ Αὐτοπροσώγου τοῦ
Δοῦν προσηγγίζουσιν εἰς τὸν λιμένα τοῦ
τον κατὰ πόσον Τριῶν δακτυλογραφίας
προσέχοντες ἐκ Κηφισίου, Κυβερνῆς, Κί-
ον, ἢ Ρόδου ἢ ἀσπιδόμας ἀπὸ τῶν εἰς
Λάρνακα, Βαρνῶν, Ἰόαν, Πέτρ—Σαῖν
ἢ Ἀλεξάνδριαν. Διέχονται δι' ἀσφαλεῖς
εἰς δι' ὅλα τὰ χέρη τοῦ εἰσπορευομένου εἰς τὸν
ἀσπίον συνηγοροῦντες.

Διὰ ἀσφαλεῖς πληροφορίες ἀποστέλλει
ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν πρέσβη κ.
Κρ. Βαρνῶν.

Ἐν Λάρνακί τῇ 3 Νοεμβρίου 1881.